

dosar nr. 05-1a-1600-23122015

Curtea de Apel Cahul**D E C I Z I E****în numele Legii**

17 octombrie 2016

or. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

în componența:

președintele ședinței de judecată	TD
judecător	RP
judecător	ID
cu grefierul	CF, MF
cu participarea:	
procurorului	DC, MT
apărătorului inculpatului, avocat	XXXXXXXXXX
inculpatului	IS
părții vătămate	IB
reprezentantul legal al părții vătămate	VB

a judecat în ședință publică apelul declarat de reprezentantul legal al părții vătămate BV și de către procurorul în Procuratura raionului XXXXXXXXXXXX, VB, împotriva sentinței Judecătoria LB din 30 noiembrie 2015, pronunțată în cauza penală în privința inculpatului XXXXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXXXXX, originar și domiciliat din r-nul XXXXXXXXXXXX, s. XXXXXXXXXXXX, cetățean al Republicii Moldova, cu studii superioare, supus militar, căsătorit, profesor de geografie la Gimnaziul sat. XXXXXXXXXXXX, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nejudecat, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹, alin. (2) lit. a) Cod penal.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în primă instanță de la 10 aprilie 2014 până la 30 noiembrie 2015;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Cahul de la 23 decembrie 2015 până la 17 octombrie 2016.

Procedura de citare legal executată.

Partea vătămată Bolboceanu Ion și reprezentantul legal al părții vătămate Bolboceanu Vasile s-au expus pentru admiterea apelurilor în sensul formulat.

Procurorul a solicitat admiterea apelului.

Inculpatul XXXXXXXXXXXX și apărătorul XXXXXXXXXXXX s-au pronunțat pentru respingerea apelurilor formulate de reprezentantul părții vătămate și procuror.

Audiind părțile în proces, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate în instanța de apel, conform materialelor din dosar, Colegiul Penal al Curții de Apel Cahul, asupra motivelor declarate în cererea de apel, -

CONSTATĂ :

În fapt

Prin sentința Judecătorei XXXXXXXXXXXX din 30 noiembrie 2015 a fost achitat inculpatul XXXXXXXXXXXX, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a constatat că, în privința inculpatului XXXXXXXXXXXX în cadrul urmăririi penale a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 zile. Ulterior, măsura preventivă nu a fost prelungită.

S-a constatat că, Bolboceanu Ion are calitate de parte vătămată și Bolboceanu Nina, Bolboceanu Vasile sunt reprezentanții legali ai părții vătămate.

La data de 10 noiembrie 2014 avocatul Șișianu Dinu în interesele părții vătămate XXXXXXXXXXXX a înaintat acțiune civilă în cauza penală.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, cauza penală în privința inculpatului Surdu Ion Ștefan a fost trimisă în judecată prin rechizitoriul procurorului din Procuratura raionului Leova, din data de 09 aprilie 2014, fiindu-i încredințată săvârșirea infracțiunii de tratament inuman și degradant, prevăzută de art. 166¹, alin. (2) lit. a) Cod penal.

Prin actul de sesizare a instanței (rechizitoriul) s-a reținut că, XXXXXXXXXXXX la 25 noiembrie 2013, aflându-se în gimnaziul din s. Filipeni, r-1 XXXXXXXXXXXX, unde activează în calitate de profesor de geografie și fiind o persoană care acționează cu titlu oficial, având în ocrotire și instruire pe elevul clasei a VIII-a XXXXXXXXXXXX, în timpul petrecerii lecției de geografie, urmărind scopul intimidării victimei și cauzării intenționate a durerilor și suferințelor fizice și psihice, fiind în stare să înțeleagă că, aceste acțiuni pot duce la deformarea personalității lui XXXXXXXXXXXX, în virtutea vârstei sale fragede, l-a înjosit și l-a maltratat aplicându-i lovituri peste cap cu un arătător din lemn, apoi l-a lovit cu capul de perete provocându-i vătămări corporale neînsemnate astfel, cauzându-i intenționat lui Bolboceanu Ion Vasile dureri fizice și suferințe psihice, care în sine reprezintă tratament inuman și degradant, aducându-i prin acțiunile sale ilegale un prejudiciu moral considerabil.

Procurorul a calificat acțiunile expuse supra în limitele indicilor calificativi prevăzuți de art. 166¹, alin. (2) lit. a) Cod penal – „Cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană care acționează cu titlu oficial săvârșite cu bună știință asupra unui minor”.

După administrarea probatoriului din faza de cercetare judecătorească, instanța de fond a reținut în esență că din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpatul XXXXXXXXXXXX a infracțiunii de tratament inuman și degradant.

Instanța a mai apreciat că mijloacele de probă administrate în cauză nu reprezintă dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului, nu au forța necesară pentru a răsturna prezumția de nevinovăție ce operează în favoarea inculpatului.

Solicitarea apelantului

LECTURÂND cererea de apel, Colegiul observă că, reprezentantul legal al părții vătămate, Bolboceanu Vasile atacă sentința Judecătorei XXXXXXXXXXXX din 30 noiembrie 2015. În apelul declarat, reprezentantul legal al părții vătămate a solicitat casarea sentinței sus enunțate, adoptarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite de prima instanță prin care Surdu Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal și admiterea acțiunii civile în sensul formulat. Consideră sentința primei instanței drept una neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu interpretarea eronată a prevederilor art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal și crearea unui precedent de încurajare a tratamentului inuman de către profesori în instituțiile școlare. Indică că, instanța de fond eronat a constatat că, inculpatul XXXXXXXXXXXX nu este subiect al infracțiunii, or potrivit materialelor cauzei se atestă că, inculpatul Surdu Ion activează în gimnaziul din s. XXXXXXXXXXXX, r-1 XXXXXXXXXXXX, în calitate de profesor de geografie, iar faptele imputate au avut loc în timpul orei de geografie condusă de inculpat. În opinia sa, instituția de învățământ, gimnaziu în speță, se subordonează Ministerului Educației care este o autoritate publică, fapt ce certifică că pedagogul este persoană care acționează cu titlu oficial, respectiv este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal.

Consideră că, instanța de judecată eronat a apreciat că, vătămarile cauzate părții vătămate nu au atins nivelul minim de severitate.

Indică că, în jurisprudența CEDO sunt consemnate modalități fapțice ale tratamentului inuman ori degradant.

Menționează că, prin acțiunile infracționale ale inculpatului Surdu Ion, care potrivit legii avea obligația de a asigura buna desfășurare a procesului instructiv-educativ și trebuia să respecte normele de etică în activitate, însă a agresat partea vătămată minoră Bolboceanu Ion, i-a cauzat ultimului suferințe fizice enorme, iar drept rezultat minorul a pierdut încrederea în sine, manifestând frică față de cadrele didactice, prin ce i-a fost cauzat acestuia și o traumă psihologică pe tot restul vieții.

La fel, sentința Judecătorei XXXXXXXXXXXX din 30 noiembrie 2015 a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Leova, Valeriu Babenco. În apelul declarat, procurorul a solicitat casarea sentinței contestate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi sentințe potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care XXXXXXXXXXXX să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹, alin. (2) lit. a) Cod penal, inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 8 (opt) ani.

Procurorul a criticat sentința pentru netemeinicie în ceea ce privește greșita soluție de achitare a inculpatului XXXXXXXXXXXX pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal. Prima instanță a făcut o concluzie greșită fiind indicat faptul că, profesorul de geografie nu este persoană publică în sensul art. 123 Cod penal, deși Surdu Ion este angajatul unei instituții de învățământ și apare ca o persoană care acționează cu titlu oficial, dar nu ca persoană publică.

Procurorul a solicitat ca inculpatul Surdu Ion să fie recunoscut culpabil pentru comiterea infracțiunii imputate ca persoană ce acționează cu titlu oficial.

Termenul de declarare a apelului

Potrivit art. 402, alin. (1) Cod de procedură penală, „*termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel*”.

Din actele cauzei se constată că, sentința Judecătorei XXXXXXXXXXXX a fost pronunțată la data de 30 noiembrie 2015 .

Cererea de apel a fost depusă de către reprezentantul părții vătămate Bolboceanu Vasile la data de 08 decembrie 2016.

Cererea de apel a fost depusă de către procurorul în Procuratura raionului XXXXXXXXXXXX la 14 decembrie 2015.

Prin urmare se constată că, cererile de apel sunt depuse în termen.

Argumentele părților

Procedura de citare a fost legal executată.

În instanța de apel procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel a pledat pentru admiterea apelului pe motivele indicate în cererea de apel, cât și a apelului declarat de reprezentantul legal al părții vătămate. Suplimentar față de motivele invocate în cererea de apel, procurorul de ședință a mai susținut că, instanța de fond după descrierea învinuirii, nu face nici o apreciere a probelor, nu constată dacă a avut sau nu loc fapta de care este învinuit inculpatul, prin ce s-a încălcat prevederile art. 385 Cod penal. Consideră că, prin prisma ansamblului de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința instanței de apel se demonstrează vinovăția inculpatului Surdu Ion în comiterea infracțiunii incriminate prevăzute de art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal. Indică că, din declarațiile părții vătămate Bolboceanu Ion, martorilor Gudumac Roman, Bădănaș Daniela, Manoliu Dana, Măcărescu C., Surdu Valentina s-a stabilit faptul că, anume inculpatul a comis infracțiunea incriminată. Indică că partea vătămată a depus declarații fără a se contrazice, declarații care au fost confirmate prin concluziile expertizei medico-legale și declarațiile altor colegi, prezenți în sală. În opinia sa, declarațiile martorului Joltoianu Alexandru rămân a fi apreciate ca declarații neveridice, așa cum ultimul nu a fost martorul evenimentelor și nu se referă la faptele incriminate inculpatului.

De asemenea indică că, acte procedurale precum și acțiunile procesuale nu au fost contestate de către părți în modul stabilit de lege, iar temeiuri de a le recunoaște nule nu sunt.

Partea vătămată Bolboceanu Ion și reprezentantul legal al părții vătămate Bolboceanu Vasile au susținut apelul declarat în sensul formulat, au mai susținut și apelul declarat de procuror.

Inculpatul XXXXXXXXXXXX în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea apelului declarat de procurorul în Procuratura raionului XXXXXXXXXXXX și reprezentantul legal al părții vătămate Bolboceanu Vasile, împotriva sentinței Judecătoriei XXXXXXXXXXXX din 30 noiembrie 2015, ca fiind neîntemeiat.

Avocatul Vasile Zagaican în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea apelului declarat de procurorul în Procuratura raionului XXXXXXXXXXXX și a apelului declarat de reprezentantul legal al părții vătămate, Bolboceanu Vasile, cu menținerea sentinței fără modificări, invocând faptul acestea sunt neîntemeiate, iar temeiurile invocate nu au relevanță cazului. Avocatul a susținut că, de către organul de urmărire penală a fost examinată cauza superficial, martorii fiind influențați la darea declarațiilor, fapt ce se confirmă prin declarațiile martorilor Măcărescu Cătălina și Manaliu Daniela.

Aprecierea instanței de apel

Examinând sentința atacată în raport de actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate, precum și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, Colegiul mixt al Curții de Apel Cahul consideră necesar a admite din alte considerente apelurile declarate de reprezentantul legal al părții vătămate Bolboceanu Vasile și procurorul în Procuratura raionului XXXXXXXXXXXX Valeriu Babenco, cu casarea totală a sentinței Judecătoriei XXXXXXXXXXXX din 30 noiembrie 2015 cu dispunerea încetării procesului penal în privința inculpatului Surdu Ion, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute în art.166¹, alin. (2); lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie o contravenție.

Astfel, pentru a elucida aspectele abordate în cererile de apel, Colegiul judiciar invocă legislația pertinentă cazului și motivele expuse mai jos.

Potrivit art. 400, al. (1) Cod de procedură penală, *„sentiințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentiințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate”.*

Potrivit art. 414, al. (1), (2) Cod de procedură penală, *„instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”. „Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal”.*

Potrivit art. 415, al. (1), p. 2) Cod de procedură penală, *„instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentiința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță”.*

Potrivit art. 325, alin. (1) Cod de procedură penală, *„judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele formulate în rechizitoriu”, iar în conformitate cu art. 8, alin. (3) Cod de procedură penală, „concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea b ănuitului, învinuitului, inculpatului”.*

Potrivit art. 415, alin. (2¹) Cod de procedură penală, *„judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului”.*

Colegiu reiterează că sarcina probei revine procurorului și organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului.

În cursul judecării apelului, la solicitarea procurorului, au fost reaudiați partea vătămată Bolboceanu Ion, martorii Gudumac Roman, Joltoianu Alexandru, Manoliu Daniela, Bădănaș Daniela.

În ședința instanței de apel partea vătămată, Bolboceanu Ion a declarat că la data de 25 noiembrie 2013 se afla la ora de geografie. Profesorul le-a adus la

cunoștință notele de la evaluare, el a fost apreciat cu nota 5, motiv pentru care s-a revoltat și s-a apropiat de masa profesorului pentru a întreba de ce are așa notă mică. Profesorul Surdu Ion l-a lovit cu pumnul peste față și el a plecat în banca în care ședea, din spatele clasei. Profesorul a mers după el și l-a mai lovit cu pumnul peste față, cu pumnul l-a lovit peste abdomen și cu capul de perete, apoi cu arătătorul peste cap. A fost lovit pe motiv că făceau gălăgie, însă el nu făcea gălăgie. După loviturile primite din partea profesorului a avut echimoză sub ochi și dureri fizice. După lecții, pe terenul școlii a mai avut un conflict cu Bujeniță Alexandru, care a durat 10 minute, el l-a lovit pe ultimul în spate, iar acesta l-a lovit în abdomen. S-a adresat la medic cu dureri în regiunea ochiului, la care ochi avea echimoză nu-și amintește, a povestit dirigintei de clasă despre cele întâmplate. După lecții a plecat acasă povestindu-i tatălui despre cele întâmplate. Consideră că conflictul a început deoarece profesorul a crezut că el a lovit cu pumnul în masă.

Analizând declarația părții vătămate dată în instanța de apel, s-a observat că Bolboceanu Ion retractează declarația din instanța de fond, susținând în fața instanței că a fost maltratat de către profesorul de geografie în timpul lecțiilor pe care le avea în gimnaziul din s. XXXXXXXXXX, r-l XXXXXXXXXX.

Din declarațiile numitului Gudumac Roman depuse în cadrul instanței de apel, se constată că, ultimul la data pe care nu o ține minte în anul 2014, se afla în s. XXXXXXXXXX r-nul XXXXXXXXXX. Deplasându-se la magazin, i-a văzut pe Bolboceanu Ion și Bujeniță Andrian care se băteau pe terenul de baschet, el i-a despărțit, deoarece ei se loveau unul pe altul. Leziuni corporale partea vătămată nu avea. Prezenți la conflictul dat mai erau și alte persoane, iar după ce i-a despărțit ultimii au plecat la școală. După incident a auzit de la mai mulți elevi că, profesorul Surdu Ion l-a lovit pe Bolboceanu Ion deoarece ultimul făcea gălăgie la ore și în rezultat ultimul s-a ales cu o echimoză la ochi.

Din declarațiile numitului Joltoianu Alexandru Victor depuse în cadrul instanței de apel, se constată că, ultimul este tatăl lui Joltoianu Daniela, care este colegă cu Bolboceanu Ion. În una din zile, la el acasă a venit lucrătorii poliției și l-au impus să semneze careva acte pe care nu le-a citit, precum că, fiica sa a văzut cum profesorul Surdu Ion l-ar fi lovit pe Bolboceanu Ion, însă de fapt, aceasta le-a comunicat că, nu a fost martoră la conflict.

Din declarațiile numitei Manoliu Daniela depuse în cadrul instanței de apel, se constată că, ultima fiind elevă la gimnaziul din s. XXXXXXXXXX, r-l XXXXXXXXXX a văzut cum Bolboceanu Ion nefind de acord cu nota primită la evaluare s-a apropiat de masa profesorului. După ce s-au contrazis, profesorul s-a luat după Ion, el neavând unde să fugă a fost prins. Inculpatul Surdu Ion i-a aplicat lui Bolboceanu Ion o lovitură cu arătătorul peste cap, după care i-a aplicat cu palma o lovitură peste ochiul stâng, în urma cărui fapt ochiul acestuia s-a învinețit. Nu cunoaște din ce motiv profesorul l-a lovit pe Bolboceanu Ion, ultimul însă dorea să cunoască de ce nota sa este mai mică decât a celorlalți colegi cu care el a lucrat în grup. Ei au rămas uimiți de cele întâmplate între Bolboceanu Ion și Surdu Ion. De asemenea cunoaște că după ore între Bujeniță Andrian și Bolboceanu Ion a avut loc un conflict. Declarațiile sale au fost consemnate într-un proces-verbal de către un lucrător al poliției și a fost audiată de către o doamnă în prezența bunicii și a dirigintei. Nu a fost impusă de nimeni să dea declarații. De la elevii din clasă cunoaște despre faptul că, Bolboceanu Ion a lovit cu pumnul în masa profesorului.

La demersul procurorului, fiind date citirii declarațiile martorului Manoliu Daniela depuse la urmărirea penală (f.d. 107, vol. I), Manoliu Daniela a declarat că, semnăturile de pe procesul-verbal îi aparțin. Susține declarațiile date în cadrul urmării penale. La moment nu-și mai amintește despre toate evenimentele, așa cum a trecut mult timp de atunci.

Analizând declarația martorului Manoliu Daniela dată în instanța de apel, s-a observat că, ultima se afla la lecția de geografie, pe care o conducea profesorul Surdu Ion. Aflându-se în clasă, personal l-a văzut pe Surdu Ion cum l-a lovit pe Bolboceanu Ion. Despre alte evenimente clar nu-și amintește. În cadrul ședinței instanței de apel a declarat că, susține declarațiile date în cadrul urmării penale, însă nu-și amintește dacă au fost date citirii.

Totodată la demersul apărării au fost audiați martorii Măcărescu Cătălina, Surdu Valentina. În ciuda demersurilor făcute de partea apărării, nu a putut fi audiat martorul apărării Sirbu Daniel. În consecința imposibilității asigurării prezenței acestuia în fața instanței, avocatul XXXXXXXXXX a refuzat de la demersul de a fi audiat martorul nominalizat supra.

Din declarațiile numitei Măcărescu Cătălina depuse în cadrul instanței de apel, se constată că, ultima era elevă în clasa a 8-a la gimnaziul din s. XXXXXXXXXX. La ora de geografie au scris o lucrare, după care profesorul le-a prezentat notele. Susține că, Bolboceanu Ion nu era de acord cu nota obținută și s-a apropiat de masa profesorului pentru a cunoaște de ce are așa notă joasă. Ulterior ce s-a mai întâmplat nu cunoaște, din motiv că, se uita în lucrarea sa. A doua zi a aflat că, Bujeniță Andrian cu Bolboceanu Ion s-au bătut, iar ultimul s-a adresat la medic, din motiv că, se simțea rău. Nu a văzut ca inculpatul Surdu Ion în timpul orelor să-l fi lovit pe Bolboceanu Ion și nici conflictul între Bolboceanu Ion și Bujeniță Andrian. A comunicat că pe cazul dat a fost audiată acasă, iar procesului-verbal de audiere nu i-a fost dat citire. Nu a fost influențată de nimeni pentru a face declarații false, a relatat din ceea ce cunoaște.

Din declarațiile numitei Surdu Valentina depuse în cadrul instanței de apel, se constată că, ultima este soția inculpatului și a acceptat să facă declarații. Ultima a menționat că în luna noiembrie 2013, s-a decis ca profesorul de geografie Surdu Ion să înlocuiască lecția și profesorii de limba rusă și istorie, cu clasele a 8 „a” și a 8 „b”. După două zile de la poliștii de sector a aflat despre faptul că, elevul Bolboceanu Ion a fost lovit de către profesorul de geografie. După câteva zile au început să vină mai mulți lucrători ai poliției pentru ai interoga pe elevii claselor a 8, în prezența dirigintei Grosu Ana. De la elevi a cunoscut despre faptul că, lucrătorii de poliție împreună cu diriginta mergeau acasă la elevi, pentru ca părinții acestora să semneze declarațiile copiilor. De la Măcărescu Cătălina a aflat despre faptul că, Bolboceanu Ion și Bujeniță Andrian s-au bătut pe terenul de baschet. Câțiva elevi au scris explicații asupra faptului că, anume Bujeniță Andrian i-a aplicat lui Bolboceanu Ion o lovitură cu capul peste față în regiunea nasului, și cu pumnul peste cap și abdomen. Consideră că, elevii au fost îndrumați de către diriginta acestora pentru a depune declarații ca să fie concediate. Cunoaște din spusele inculpatului că, la ora de geografie partea vătămată Bolboceanu Ion nu era de acord cu nota sa și s-a apropiat de masa profesorului pentru a afla de ce are așa notă, însă profesorul i-a comunicat că după ore îi va explica, acesta însă insistă asupra motivării. Lipsit de răbdare, profesorul l-a împins pe Bolboceanu Ion să meargă în banca sa. Ulterior, în spatele clasei s-a iscat un conflict între elevi, iar profesorul Surdu Ion a mers și l-a zdruncinat pe Bolboceanu Ion așezându-l în bancă, pentru a putea continua lecția. Menționează că profesorul Surdu Ion a fost sancționat fiindcă a încălcat disciplina în muncă, deoarece l-a zdruncinat pe Bolboceanu Ion.

Instanța de apel a procedat la ascultarea inculpatului XXXXXXXXXX, conform dispozițiilor art. art. 367; 415, alin. (2¹) Cod procedură penală.

Inculpatul Surdu Ion Ștefan în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea apelurilor ca fiind neîntemeiate. Suplimentar a menționat că, la data de 25 noiembrie 2013 a fost telefonat precum că lipsește o profesoară și este necesar ca acesta să înlocuiască ora. Astfel, la lecția precedentă a clasei a 8-a le-a dat elevilor lucrare practică, respectiv urma să le spună notele. Fiecare elev venea și ridica lucrarea. Bolboceanu Ion nu era de acord cu nota sa și s-a apropiat de masa sa cu gălăgie pentru a cunoaște de ce are notă joasă. El i-a comunicat să se apropie la pauză să conteste nota. A auzit în spatele clasei sunetul unei lovituri și a văzut cum Bolboceanu Ion îl lovea pe Bujeniță Andrian, el le-a comunicat să înceteze. După care a văzut că pe scaunul unde stătea Bolboceanu Ion nu era spetează, ci doar două țevi, el a mers repede să aplaneze conflictul, să nu se lovească. Bolboceanu Ion văzându-l a încercat să fugă, însă fiind multe genți a căzut peste elevul Sirbu. Dorind ca aceștia să nu se lovească de scaune, l-a tras pe Bolboceanu Ion a făcut vreo câțiva pași și s-a oprit în perete, iar el le-a făcut observație. Deoarece este bolnav a decis să nu se enerveze și să continue lecția. După ce a finisat tema și a sunat la pauză, toți băieții au plecat din clasă. El a mers la medic, deoarece avea tensiunea ridicată. Respinge toate acuzațiile depuse de către partea vătămată Bolboceanu Ion ca fiind incorecte. Menționează că, potrivit raportului de expertiză lovitura aplicată lui

Bolboceanu Ion nu a fost provocată de o persoană matură ci de un copil. Indică că copiii care au făcut declarații împotriva sa au fost îndrumați de către profesori. Consideră neîntemeiată și cererea părții vătămate cu privire la recuperarea pagubei, așa cum el nu se face vinovat. Pentru capacități copiii erau evaluați corespunzător. Potrivit fișei de post nu are dreptul să aplice lovituri elevilor, însă pentru a menține ordinea în clasă strigă la elevi.

În ceea ce privește martorii reaudiați de instanța de apel, aspectele învederate de aceștia nu au condus la conturarea unei concluzii sigure privind comiterea de către inculpatul Surdu Ion a infracțiunii de tratament inuman ori degradant.

Instanța de apel, la demersul procurorului, a verificat probele examinate de prima instanță prin examinarea materialelor din dosar.

- Ordonanța de începere a urmăririi penale din 11 decembrie 2013 potrivit căreia, urmărirea penală este pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal. (f.d. 1, Vol. I)

- Din analiza procesului-verbal de cercetare la fața locului din 10 decembrie 2013, cercetarea a avut loc în sediul școlii din s. XXXXXXXXXXX, r-nul XXXXXXXXXXX. Este descris locul incidentului. (f.d. 9-13, Vol. I)

- Regulamentul de ordine internă a Gimnaziului din s. XXXXXXXXXXX, r-nul XXXXXXXXXXX unde sunt indicate atribuțiile cadrelor didactice. (f.d. 24-32, vol. I)

- Fișa de post în funcție a profesorului de geografie, Surdu Ion în care sunt stipulate atribuțiile acestuia în exercitarea funcției. (f.d. 35, vol. I)

- Proces verbal de cercetare a obiectului din 11 decembrie 2013 a arătătorului școlar care este confecționat din lemn și are lungimea de 64 cm. (f.d. 40, vol. I)

- Proces-verbal de cercetare a CD de model „DVD-R” cu memoria de 4,7 GB și având viteza de imprimare de x16 (f.d. 44-46, vol. I);

- Raport de expertiză medico-legală nr. 117 „D” din 12 decembrie 2013 în concluzia căruia este indicat că, la minorul Bolboceanu Ion s-a depistat echimoză a pleoapelor superioare a ochiului drept, care a apărut prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil în timpul și prin circumstanțele indicate de pătimaș, condiționează după sine, dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile calificată ca vătămare corporală de grad NEÎNSEMNATĂ. (f.d. 51, vol. I);

- Raport de expertiză medico-legală nr. 19 „D” din 13 martie 2014 în concluzia căruia este indicat că, la momentul examinării la minorul Bolboceanu Ion s-a depistat echimoză a pleoapelor superioare a ochiului drept, care a apărut prin acțiunea traumatică a unui corp contondent-dur, posibil în timpul și prin circumstanțele relatate de pătimit, condiționează după sine, dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile calificată ca vătămare corporală de grad NEÎNSEMNATĂ. (f.d. 253, vol. I);

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate.

Astfel, depozițiile martorilor audiați în cauză, nu oferă informații suficiente în sprijinul acuzării, în sensul de a atesta că inculpatul ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal.

Potrivit art. 113 Cod penal, *„se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători”.*

Astfel, Colegiul judiciar menționează că, o persoană poate fi supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul, latura subiectivă și fapta comisă de aceasta este pasibilă răspunderii penale.

Instanța de apel constată că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate l-a judecarea prezentei cauze de către instanța de fond.

Colegiul judiciar atestă că, potrivit prevederilor art. 1, alin. (2) Cod de procedură penală, *„procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsit potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”. Aliniatul (3) stabilește că, „organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bînuîtă, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere”.*

Potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) pct.1) - 4) Cod de procedură penală, *„Ja adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în urmărirea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni”.*

Potrivit art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, *„în cazul prevăzut în art. 332 alin.(2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional”.*

În conformitate cu art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, *„în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional”.*

Verificînd argumentele invocate în cererile de apel, în raport cu materialele cauzei, Colegiul constată că, instanța de fond la examinarea cauzei a comis erori de drept, pronunțînd soluția privind achitarea în baza art.166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal, din motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii, fără respectarea prevederilor legale sus enunțate.

În acest sens, instanța de apel constată că, potrivit rechizitoriului, inculpatul Surdu Ion se învinuiește de faptul că, cu intenție a comis o faptă calificată în limitele indicilor calificativi prevăzuți de art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal – *„Cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană care acționează cu titlu oficial săvârșite cu bună știință asupra unui minor”.*

Analizînd declarațiile martorilor depuse, atât la etapa urmăririi penale cât și în instanța de judecată, Colegiul relevă că, niciunul din ei nu au declarat că Surdu Ion Ștefan a înjosit partea vătămată minoră Bolboceanu Ion în fața colegilor de clasă, deoarece așa cum se indică și în actul de învinuire, acțiunile inculpatului au avut loc din motiv că partea vătămată expunea pretenții cu privire la nota joasă primită și a intrat în conflict direct cu un alt coleg de clasă, acest fapt fiind confirmat atât de către

martorii audiați cât și de către partea vătămată și reprezentantul legal al acesteia.

Reieșind din considerentele menționate, Colegiul conchide, că atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost prezentate probe prin care să se confirme faptul, că inculpatul i-a cauzat părții vătămate suferințele fizice, care reprezintă tratament inuman și degradant. Or, situația în care partea vătămată a fost certată de către inculpat pentru faptul că a dat dovadă de un comportament obraznic, totodată cauzând-i conform concluziei raportului de examinare medico-legală nr. 19 „D” din 13 martie 2014, vătămare corporală neînsemnată, nu poate servi temei privind atragerea la răspunderea penală în baza art.166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal, deoarece o astfel de răspundere survine dacă tratamentul aplicat victimei a depășit un anumit „prag de gravitate”, adică nu o simplă brutalitate.

Mai mult decât atât, dacă persistă îndoiele privind suficiența de gravitate a tratamentului aplicat victimei, răspunderea nu poate fi aplicată în baza alin. (2), art.166¹, Cod penal.

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul menționează că, potrivit practicii judiciare constante, în cazul infracțiunii prevăzute de art.166¹, alin.(2) Cod penal, obiectul juridic special are un caracter multiplu. Obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei. Obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei, apărute împotriva tratamentului inuman ori degradant.

Victima infracțiunii specificată la art.166¹, alin. (2) Cod penal, poate fi nu doar persoana care se află sub arest sau care execută o pedeapsă privativă de libertate. Această calitate o poate avea și persoana reținută, percheziționată, adusă forțat, supusă unor măsuri de siguranță, supusă tratamentului psihiatric, supusă acțiunilor mijloacelor speciale etc., adică, orice persoană supusă unor măsuri de constrângere având la bază exercițiul autorității publice.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 166¹, alin.(2) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să aibă una din următoarele calități speciale: 1) persoană publică; 2) persoană care, de facto exercită atribuțiile unei autorități publice; 3) oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial; 4) oricare persoană care acționează cu consimțământul expres sau tacit al unei persoane care acționează cu titlu oficial.

În speță, Colegiul atestă cu certitudine faptul că nici victima infracțiunii imputate inculpatului, nici inculpatul Surdu Ion nu dețineau calitățile speciale, prevăzute de lege, necesare pentru încadrarea acțiunilor inculpatului în temeiul art. 166¹, al. (2) lit. a) Cod penal, iar gradul suferințelor cauzate în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului nu permit încadrarea acestora potrivit normelor penale, astfel neconstituind o infracțiune, ci o contravenție.

Analizând declarațiile martorilor depuse, atât la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, Colegiul judiciar constată că, inculpatul Surdu Ion, la 25 noiembrie 2013, aflându-se în gimnaziul din s. XXXXXXXXXXX, r-l XXXXXXXXXXX, deținând funcția de profesor de geografie, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Legea învățământului, având în ocrotire și instruire pe elevul clasei a VIII-a XXXXXXXXXXX, în timpul petrecerii lecției de geografie, urmărind scopul cauzării intenționate a durerilor, acțiuni care contravin drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale minorului XXXXXXXXXXX, la maltratat aplicându-i lovituri peste cap cu un arătător din lemn, apoi l-a lovit cu capul de perete provocându-i vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, fapta inculpatului Surdu Ion încadrându-se în limitele indicilor contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, adică săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Astfel, în baza celor menționate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că, urmează a fi încetat, în baza art. 332, alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal în cauza privind învinuirea lui Surdu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional, *excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu*, adică „săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii”.

Totodată, Colegiul penal consideră că la caz, este incident temeiul prevăzut de art. 30 Cod contravențional, adică survenirea prescripției pentru tragerea la răspunderea contravențională, care stipulează că, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 12 luni, care curge de la data săvârșirii contravenției. Prescripția executării sancțiunii contravenționale este de un an.

Potrivit învinuirii incriminate inculpatului Surdu Ion, fapta pentru care a fost pus sub învinuire a fost comisă la 25 noiembrie 2013, astfel din momentul săvârșirii contravenției a expirat termenul de tragere la răspundere contravențională indicat supra.

În consecință, în speța dată se constată circumstanța prevăzută de art. 30 Cod contravențional, care condiționează tragerea la răspundere a contravenientului.

În această ordine de idei fiind cu certitudine constatată că, Surdu Ion a comis contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional, Colegiul judiciar consideră întemeiată acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate Bolboceanu Vasile, care urmează a fi admisă parțial.

Lecturând acțiunea civilă înaintată de avocatul Șșianu Dinu în interesele părții vătămate Bolboceanu Ion la 10 noiembrie 2014, Colegiul constată că, ultimul solicită admiterea acțiunii civile și încasarea de la Surdu Ion în folosul reprezentantului legal al părții vătămate minore Bolboceanu Ion cheltuielile pentru tratament în sumă de 868,50 lei, prejudiciul moral fiind estimat la suma de 100000 lei. (f.d. 46-49, vol. II)

Din materialele cauzei instanța constată că, partea vătămată și-a întemeiat acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material și moral pe raportul de expertiză medico-legală nr. 117 „D” din 12 decembrie 2013 și 19 „D” din 14 martie 2014, potrivit căruia părții vătămate XXXXXXXXXXX i-au fost cauzate leziuni corporale și se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 51, 253, vol. I). De asemenea au fost anexate probe confirmative despre existența prejudiciului material în sumă de 263,50 lei (f.d. 57, vol. II) și anexat bonul de plată seria XL nr. 218855 din 08 noiembrie 2016 privind achitarea sumei de 6000 lei, pentru asistența juridică în cauza penală sus enunțată. (f.d. 97, vol. II)

Este de reținut că, potrivit prevederilor art. 219, alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată, la cererea persoanelor fizice, cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit art. 45 Cod contravențional, *„dacă prin contravenție a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-și valorifice pretențiile civile în procedură civilă. (2) Soluționând cauza contravențională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea*

prejudiciului cauzat prin contravenție în cazul în care nu există divergențe asupra întinderii lui”.

Potrivit art. 220 alin.(1) Cod de procedură penală, „acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod”.

Potrivit art. 1398 alin.(1) Cod civil, este stipulat că, „cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral, cauzat prin acțiunea sau omisiune”.

Totodată, dispoziția art. 1422 alin.(1) Cod civil, prevede că, „în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc”.

Potrivit art. 1423 alin.(1) Cod civil, „mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăție este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate”.

Din normele de drept civil sus-menționate, rezultă că, în cauzele contravenționale ce afectează activitatea autorităților publice, poate fi cauzat și un prejudiciu moral care se compensează de cel vinovat, prin echivalent bănesc.

Colegiul judiciar reține că pe parcursul examinării cauzei a fost determinat caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate Bolboceanu Ion, caracterul și circumstanțele în care i-au fost cauzate aceste suferințe, respectiv adjudecarea în beneficiul acestuia a sumei bănești de 5000 lei este pe măsură să-i aducă acestuia compensare și satisfacție echitabilă.

Instanța de apel admite că, prin săvârșirea contravenției în privința părții vătămate, acestuia i-au fost cauzate suferințe psihice, însă totuși consideră că, suma de 100000 lei solicitată de în acțiunea civilă cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar suma de 5 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice suportate.

Mai mult ca atât, recunoașterea dreptului încălcat de către Surdu Ion pentru comiterea faptelor prejudiciabile constituie în sine o satisfacție.

În acest context, instanța de apel notează că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația, trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În termenii Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesiv de mari pentru autorul daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Din considerentele deja expuse se demonstrează că, valoarea despăgubirilor cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 5 000 lei este o compensare echitabilă și care va fi în măsură să aducă o satisfacție părții vătămate pentru suferințele cauzate.

Cât privește prejudiciul material și a cheltuielilor de judecată, de către partea vătămată au fost prezentate suficiente probe, pentru a fi admisă acțiunea civilă și de a decide asupra încasării de la Surdu Ion în beneficiul lui Bolboceanu Ion cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000 lei și a prejudiciului material în mărime de 263 lei 50 bani.

Elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, conducându-se de art. art. 391 alin. (2), 413-414; 415, alin. (1), pct. (2); 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul judiciar, -

DECIDE :

Se admite apelul declarat de reprezentantul legal al părții vătămate BV și procurorul în Procuratura raionului XXXXXXXXXXXX, VB.

Se casează total, din oficiu, sentința Judecătoriai L din 30 noiembrie 2015, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Se încetează, în baza art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal în cauza privind învinuirea lui SIȘ în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹, alin. (2), lit. a) Cod penal, pe motiv că, fapta comisă constituie contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional.

SIȘ se liberează, conform art. 30 Cod contravențional, de răspundere contravențională, în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

Corpurile delictive:

- un arătător de lemn care se află în camera de corpuri delictive a Procuraturii raionului XXXXXXXXXXXX a se păstra în camera de corpuri delictive a Procuraturii raionului XXXXXXXXXXXX.

- pachetul cu nr. 1 în care se conține un CD cu imagini foto și pachetul nr. 2 în care se conține un CD pe care sunt înregistrate declarațiile de la locul infracțiunii a părții vătămate BI și pachetul nr. 3 în care se conțin 3 CD-uri cu imaginile audierii a minorilor SîM, VV și BD, de păstrat la cauza penală.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate Bolboceanu Vasile.

Se încasează de la Surdu Ion în beneficiul lui BI cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000 lei, încasarea prejudiciului moral cauzat în urma comiterii contravenției în mărime de 5000 lei și prejudiciul material în mărime de 263 lei 50 bani.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 18 noiembrie 2016, ora 12:00.

Președintele ședinței de judecată:

TD

Judecătorii:

RP

ID